

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Piissimis beatissimisque comministris, qui vndecumque ad Synodum
conuenere, Capreolus episcopus in Domino Sal.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Piissimis beatissimisque comministris, qui undecumque ad Synodum conuenere, Capreolus episcopus in Domino Sal.

Τοῖς θεοσεβέστατοις καὶ μακαριωτάτοις συλλειτουργοῖς, τοῖς ἀπανταχόθεν εἰς τὴν αὐτοῦ σινωδόσιν, Καπρεόλος ἐπίσκοπος ἐν κυρίῳ χαίρειν.

ANNO
CHRISTI
431.

OP TABAM, piissimi fratres, venerandam vestram Synodum in tali rerum statu congregatam fuisse, quo nobis quoque, delectis communi sententia aliquot ex fratribus & coepiscopis nostris, instructam potius legationem mittere licuisset, quam excusationē lamentatione dignam; nisi hanc animi nostri affectionem diuersę causę impediuisent. Primum enim domini & filii nostri religiosissimi Theodosii imperatoris literę ad manus nostras perlatę, eiusmodi erant, quę beatę memorię fratris & coepiscopi nostri Augustini presentiam peculiari ratione efflagitabant. Verum cum eę literę illum iam tum e viuis excessisse comperissent, ego regiam illam significationem, licet ad prædictum Augustinum præcipue destinata videretur, excipiens, missis ad vniuersas Africę prouincias congruis literis, consuetisque sermonibus, Synodum cogere volui conuenientē; quo nimirum ex fratrum & episcoporum nostrorum numero seligerentur nonnulli, qui ad venerabilem beatitudinis vestrę Synodum destinarentur. At omnis hac tempestate vię aditus præclusus est. Etenim effusa hostium multitudo, & ingens vbique prouinciarum vastatio, quę incolis partim extinctis, partim in fugam actis, miseram defolationis speciem, quoquo versum longe late-

ΗΥΧΟΜΗΝ, ἀλαβέστατοι ἀδελφοί, ἐν ποιῶντι κατὰ σέσση τὴν παροσκωνητικὴν ὑμῶν αὐτοῦ σινωδὸν συγκροτηθῆναι, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐπιλεχθέντων κοινῇ κρίσει ἀδελφῶν καὶ συνεπισκόπων ἡμετέρων, ἐπαράτησιν ζήνου ἀξίαν, ἀλλὰ παροσκωνητικῶν μᾶλλον προσέβειαν πέμψωμεν εἰ μὴ τὴν ἡμετέρου σύστασιν ἀπαιε διαφοροῖ ἐν ἐπόδισον, καὶ γὰρ παροσκωνητικῶν καὶ ὑμῶν ἡμετέρων ἐπισεβέστατος βασιλέως Θεοδοσίου τριῶντα εἰς τὰς ἡμέτερας χεῖρας γραμματεῖα ἐλήλυθεν, ἵνα τὴν μακαρίας μνήμης ἀδελφῶν ἡμετέρων καὶ συνεπισκόπου Αὐγουστίνου παροσκωνητικῶν ἀπὸ τῆς ἀναπαύσεως ἡμετέρας ἰδικῶς ἀπῆλθῆναι, ἵνα παροσκωνητικῶν γραμματεῖα εἰς τὰν τῶν ἡμετέρων ἀρεῖν αὐτῶν οὐδαμῶς δεδιώλω, ὅσον ἐγὼ, ὅς τις τὴν αὐτῶν βασιλικῶν σημείωσιν, εἰ καὶ τὰ μάλιστα τῶν παροσκωνητικῶν πέμψωμεν εἰς τὴν ἀρεῖν, ἐδιδόκα, ἐδιδόκα καὶ παροσκωνητικῶν καὶ παροσκωνητικῶν, καὶ πάσας τὰς ἐπαροσκωνητικῶν τῆς Αφρικῆς τοῖς ἀρμοδίως γραμμασι, καὶ τῶν ἐδίμοις διαλέξει σινωδάσιν αὐτοῦ σινωδὸν ἡβελήθην σινωδάσιν, ἵνα ἐπιλεχθέντες ἀπὸ τῶν παροσκωνητικῶν ἀδελφῶν καὶ ἐπισκόπων τῶν ἡμετέρων εἰς τὴν παροσκωνητικὴν αὐτοῦ σινωδὸν τὴν ἡμετέρας μακαριότητος κατὰ πέμψωσιν. ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀνείων, ἢ εἰσοδος τῆς παροσκωνητικῆς, καὶ γὰρ ἐπιλεχθέντα πολεμία πληθίς, καὶ ἡ πόρθησις ἢ πλατεῖα τῶν παροσκωνητικῶν, ἢ τις ἢ ἀπο- * ἀθλίαν ἐρημώσεως ὅψιν εἰς μῆκος καὶ

ANNO
 CHRISTI
 431.

καὶ πλάτος ἐκπίνουσα, τὴν διχέ-
 ρειαν συτέλλει τῷ ἔλθειν. πύτοις Ὁι-
 γαροῦ πῶς καλύμασι σωελθεῖν
 εἰς ἐν τῷ κύκλῳ τῆς Αφρικῆς ὁ ἐπί-
 σκοποι οὐδαμῶς ἠδυνήθησαν, οἷς
 παρετέθη. ὅτι τὰ βασιλικὰ γράμ-
 ματα ἐν ἡμέραις τῆς πάρα εἰς ἡμᾶς
 ἦλθε, * ὅτε μάλιστα μέλει τῆς παρ-
 οκωνητῆς πάσης σωόδου δύο μελῶν
 διάστημα παρελιμπάετο, οἷνες μό-
 λης ἤρκει καὶ αὐτῇ τῇ κτῆ Αφρι-
 κῆ σωόδῳ εἰς τὸ σωελθεῖν, καὶ εἰ
 μηδεμία δυζήρτα ἀπὸ τῆς πολέμιων
 ἢ ἀφροδοτα συμβεβήκει ἐν τῷ βίον γε-
 γνηῖσθαι. ἵνα, εἰ καὶ τὰ μάλιστα πρέ-
 σβεις οὐδαμῶς ἐκπέμψαι δεδωή-
 μεθα, διὰ τὴν ἀλάβειαν ὅμως τὴν
 χρεωσομύθῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ὀπι-
 στήμη, ὅν ἔμὸν Βεσούλαυ ὁ
 διάκονον κτῆ τούτων τῆς παρα-
 ήσεως γραμμάτων ἐπέμψαμεν,
 παροκωνητοὶ ἀδελφοί. ὅθεν αὐτῶ
 τὴν ὑμετέραν ἀγιότητά· εἰ καὶ τὰ μά-
 λιστα πρὸς τὴν βοήθειάν τῶν ἡμετέ-
 ρου θεοῦ, * ποσὴν τὴν σωόδον παρ-
 οκωνητῶν ἱερέων βεβαίαν διὰ πάν-
 των τὴν πῶσιν τὴν καθολικῆν ἐσο-
 μύθῳ· ἵνα ἐνεργωῦτος τῆς ἀγίου
 πνύματος, ὅτι τῆς ὑμετέρας καρ-
 διας ἐν πᾶσι τοῖς παροκτέοις πρὸς
 μὲν ἀφροδοτον, τὰς καμνάς διδα-
 σκαλίας, καὶ παρὸ τούτου τῆς ἐκ-
 κλησιαστικῆς ἀκοαῖς ἀπείροις, τῆς
 ζή-
 ραίας αὐθεντίας τῆς δυνάμει ἀπίσθη-
 δε, καὶ οὕτω τῆς καινῆς οἰαμοσθήποτε
 πλαναῖς ἀίτησῆτε· ἵνα μὴ τούτοις, οἷς
 πάλαι ἐπολέμησεν ἡ ἐκκλησία, καὶ
 τούτοις τοῖς καμνοῖς, ἐν οἷς ἀνεφύη-
 σαν, καὶ τῆς ἀποστολικῆς καθεδρας ἡ
 αὐθεντία, καὶ εἰς τὴν συμφωνοδοτα ἡ
 Concil. Tom. 5.

que porrigitur, oculis offert,
 promptam illam veniendi facul-
 tatem reprimit. His itaque impe-
 dimentis episcopi, quibus propo-
 situm id erat, prohibiti, ex Afri-
 cæ ambitu simul conuenire ne-
 quiuerunt. Hisce incommodis ac-
 cedebat, literas imperatoris in
 diebus Paschæ ad nos perlatas
 esse, quando iam inde vsque ad v-
 niuersalem venerandam Syno-
 dum vix duorum mensium spa-
 tium supererat. Quod sane tem-
 poris interuallum, etsi nulla im-
 præsentiarum ab hostibus diffi-
 cultas fuisset obiecta, vel ad Afri-
 canam Synodum cogendam vix
 fatis erat. Hinc factum est, vt licet
 solennem aliquam legationem
 mittere nequaquam valuerimus,
 attamen propter reuerentiam &
 obseruantiam, quæ ecclesiasticæ
 disciplinæ debetur, filium meum
 Besulam diaconum vna cum his
 excusationis literis ad vos, vene-
 rables fratres, destinauerimus.
 Quamobrem vestram sanctita-
 tem iterum atque iterum roga-
 tam cupio (etiãsi fidem catho-
 licam per tantam venerandorum
 sacerdotum Synodum, Dei no-
 stri auxilio in omnibus stabilem
 ac firmam futuram certo confi-
 dam) vt Spiritu sancto coope-
 rante, quem cordibus vestris in
 omnibus quæ acturi estis, præ-
 sto futurum non dubito, nouas
 doctrinas, & antehac ecclesia-
 sticis auribus inusitatas, pris-
 cæ auctoritatis robore instructi e me-
 dio profigetis, atque ita qui-
 buscumque nouis erroribus re-
 sistatis; ne hos, quos pridem
 impugnavit ecclesia, hisque tem-
 poribus repullulantes, aposto-
 licæ sedis auctoritas, sacerdotum-
 que in vnum consonans senten-

Vuu

tia oppressit, secundæ disputationis prætextu vox iamdudum ablata renouare videatur. Nam si quid forte nouarum controuersiarum inciderit, id discussioni subiiciatur oportet: vt vel recte dictum comprobetur, vel condemnatione dignum explodatur. At vero si quis ea quæ iam olim diiudicata sunt, denuo in disputationem vocari sinat; is sane aliud nihil facere censebitur, quam de fide, quæ hæctenus valuit, ipsemet dubitare. Deinde ad posteritatis exemplum, vt ea quæ nunc pro catholica fide definita sunt, perpetuam firmitatem obtinere valeant, oportet ea omnia inconcussa immotaque conferuare, quæ superioribus temporibus a sanctis patribus constituta sunt. Nam qui illa perpetuam stabilitatem retinere voluerit, quæ de catholicæ fidei ratione statuerit, is non propria auctoritate, sed antiquorum patrum iudicio sententiam suam corroborare debet: ita vt ea ratione partim veterum, partim recentiorum decretis & sententiis placita sua comprobans, vnicam ecclesiæ veritatem, iam inde ab initio ad præsens vsque tempus simplici puritate, inuictaque constantia & auctoritate decurrentem, se asserere, docere, & tenere ostendat. Hæc pro præsentis Africanorum legatione, quam necessitas superius memorata impediuit, venerabilibus vestris auribus suggerere volui; obnixè interim rogans, vt calamitatibus rerum, præsentiumque temporum spectatis, nostram absentiam non superbiæ aut negli-

φορῶν, πῶς ἡμετέραν ἀποστολὴν μηδεμίᾳ ὑπὲρφορῶν ἢ ἀμελείᾳ, ἀλλὰ

ψῆφῳ ἢ ἱερολικῆ σαυέχῳσεν, ἐν
 παρορρηματι δὲ τερας διαλέξεως ἢ
 φωνῆ δόξῃ, ἢ πάλαι * ἀναρεθεῖσα, * ἀπορ-
 δὲ δὲ οὐδὲται. ἔχῃ γὰρ, εἴτε τυχὸν νεω-
 σὶ ἀναφύῃ, ζήτησεως ἀνάγκῃ, ἢ
 ἢ * λεχθὲν δοκιμασίᾳ, ἢ καταδικα-
 δὲν δὲ οὐκ ἐστὶν ἀποκρουσθῆναι. ταῦτα
 δὲ πρὸς ὧν ἡδὴ πάλαι ἐκείνη, ἐδύ-
 λισ ἐπαφῆ εἰς δὲ τεραν διαλέξιν
 κληθῆναι, οὐδὲν ἕτερον δόξει, ἢ πε-
 εὶ τῆς πίστεως, ἢ ἵς μέγχι δὲ τερα
 κατέχῃ, αὐτὸς ἀμφιβάλλειν. ἐπί-
 τα διὰ τὸ τῆς μετὰ χυμῶν ἐπι-
 δόγμα· ἵνα ταῦτα, ἀπὸ νῦν ὑπὲρ τῆς
 καθολικῆς πίστεως ὡρεται, ἔχῃ δὲ
 νηστὴ δὲ οὐκ ἐστὶν βεβαίωσιν, ταῦτα, ἀ-
 πρὸ ἡδὴ ἐστὶν πρὸς τῆς πατέρον οὐκ
 ἀνέτα, φυλακτέα ἐστὶν. ὅτι ὅστις
 βούλεται, ἀπὸ ὑπὲρ τῆς καθολικῆς
 καταστάσεως ἐδέσσειν, εἰς τὸ διλι-
 κὲς μῦθῃ, οὐ τῆ ἰδίᾳ αὐθεντία,
 ἀλλὰ καὶ τῆ τῆς ἀρχαιοτέρων ψῆ-
 φῳ ὀφείλει βεβαίωθῆναι, ὅπρ ἐ-
 φρόνησεν· ὡς οὕτως τὸ μὴ δὲ οὐκ
 τῆς ἀρχαιοτέρων, τὸ τὸ ἢ καὶ δὲ οὐκ νεω-
 τέρον ὄρον, ὅπρ διαβεβαίωσιν, δο-
 κιμάζων, μονογενῆ τῆς καθολικῆς
 ἐκκλησίας ἢ ἀλήθειαν, δὲ οὐκ τῆς ἀρ-
 ρημῶν κωμῶν μέγχι τὸ ἀφρον-
 των, ἢ τοι τῆς ἡμετέρον, ἀπλῆ κατα-
 ρότητι, καὶ ἀνητήτω αὐθεντία πρέχου-
 σαν, εἰ αὐτὸν καὶ λέγειν, καὶ διδάξῃν, καὶ
 κατέχῃ. ταῦτα τῶς ὑπὲρ τῆς ἀφρον-
 σης πρεσβείας τῆς Αφρικῆς, ἵνα ἵνα
 καταπέμψῃ ἢ ἀνάγκῃ ἢ παρορρηθεῖ-
 σα οὐ σαυέχῳσῃ, τῆς παρορρηθεῖ-
 τῆς ὑμῶν ἀκοαῖς ὑπέβαλον, πλείστα
 ἀρακαλῶν, ἵνα θεωρηθῶσιν τῆς ἐν
 τοῖς παρορρηθεῖσιν καὶ τοῖς καιροῖς συμ-
 φερόν, πῶς ἡμετέραν ἀποστολὴν μηδεμίᾳ ὑπὲρφορῶν ἢ ἀμελείᾳ, ἀλλὰ

ANNO
CHRISTI
431.* ἀπορ-
σῶν.* ἵνα δὲ
τῆς

ANNO CHRISTI 431.

ταύτη τῆ περιδήλω ἀνάγκῃ μᾶλλον
λογίσασθαι καὶ ἑξισώσῃτε.

Κύριλλος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε Καὶ ἡ ἀναγνωσθεῖσα ἐπιστολὴ τῆ βίλαβεστάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Καρδαγῆνης Καπρεάου ἐμφερέσθαι τῆ πύξῃ τῶ ἱερομνημάτων, φανεράν ἐχουσα διανοίαν. βούλεται γὰρ, τὰ μὲν ἄρχαία κρατυέσθαι τῆ πύξως δόγματα, τὰ δὲ νεαρά, καὶ ἀτόπως ἑξερρημένα, ἑσσεως εἰρημύρια, ἄποδοκιμάζεσθαι καὶ ἐκβάλλεσθαι.

Πρώτες ἐπίσκοποι ἀνεφώνησαν αὐτῶν πάντων αἱ φωναί ταῦτα πάντες λέγουσιν αὐτῶν πάντων ἡ βύχη.

Ἀπόφασις ἑξενεχθεῖσα καὶ Νεσολείου, καὶ ταυροδοσα αὐτόν.

Η ΑΓΙΑ σύνοδος εἶπε· Πρὸς τοῖς ἄλλοις μὴτε ὑπακοδοσάμενοι βουληθέντες τῆ ἀσεβείας του Νεσολείου τῆ ἡμῶν κλήσε, μὴτε μὲν εἶναι τῆ ἡμῶν ἀποσταλέντας ἀγιοτάτοις καὶ θεοσεβέστατοις ἐπισκόποις δεξαμένους, ἀναγκάως ἐχωρήσασθαι ἐπὶ τῶν ἐξέτασιν τῶν διεσθενθέντων αὐτῶν, καὶ φωροῦσαντες αὐτὸν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν, καὶ ἐκ τῶν συζητημάτων αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἄνωγας τῶν αὐτῶν ρηθέντων καὶ τῶνδε τῶν μὴ ἐξ ἡμῶν, καὶ περισημαρτηθέντων, δυσσεβῶς φρονοῦντα καὶ κηρύσσοντα, ἀναγκάως κατεσχεθέντες διὰ τὸ τῶν κανόνων, καὶ ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῆ ἀγιοτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ συλλεπουργῶν Κελεστίνου τῆ ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας, διακρύσαντες πολλάκις, ἐπὶ τῶν σκευθετῶν καὶ αὐτῶν ἐχωρήσασθαι διὰ τῶν φωνῶν.

Concil. Tom. 5.

gentiæ, sed manifestæ huic necessitati adscribere velitis.

Cyrillus ecclesiæ Alexandrinæ episcopus dixit: Et hæc reuerendissimi piissimique Carthaginis episcopi Capreoli quæ lecta est epistola, cum dilucidam sententiam in se contineat, fidei gestorum inferatur. Vult enim antiqua fidei dogmata confirmari, noua vero, & absurde excogitata, & impie diuulgata, reprobari ac proscribi.

Omnes episcopi simul exclamauerunt: Hæc omnium voces, hæc omnes asserimus, hoc omnium est vorum.

Sententia depositionis a sancta Synodo contra Nestorium lata.

SANCTA Synodus dixit: Cum præter cetera impiissimus Nestorius neque nostræ citationi parere, neque sanctissimos religiosissimosque episcopos a nobis destinatos admittere voluerit, non potuimus ad eorum quæ impie docuit, examinationem animum non adiungere. Deprehendentes itaque partim ex literis commentariisque ipsius, partim e sermonibus, quos nuperrime in hac Ephesiorum metropoli habuit, quique testimoniis comperti sunt, illum impie sentire & prædicare: coacti per sacros Canones & epistolam sanctissimi patris nostri & comministri Cælestini Romanæ ecclesiæ episcopi, lacrymis subinde perfusi, ad lugubrem hanc contra eum sententiam necessario venimus.

Vuu ij